

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 502/2020
23.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић, Драгомира Милојевића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 173/19 од 08.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1194/2019 од 12.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 173/19 од 08.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1194/2019 од 12.02.2020. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 173/19 од 08.10.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и истовремено је одређено да ће се ова казна извршавати на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с тим што не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и да ће суд, уколико окривљени једном у трајању од пет часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 264. став 1. а у вези члана 263. став 2. ЗКП, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 34.777,00 динара, на

рачун Основног суда у Старој Пазови, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1194/2019 од 12.02.2020. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, па је првостепена пресуда преиначена само у погледу начина извршења казне, тако што је одређено да ће окривљени казну затвора у трајању од једне године издржавати у Заводу за извршење кривичних санкција, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адв. Душан Ђорђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да у изреци првостепене пресуде није описана квалификаторна околност која се односи на начин извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ за које дело је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом јер се из чињеничног описа кривичног дела не види којим је то подесним алатом окривљени исекао жичану ограду на кругу фабрике. Поред наведеног, бранилац у захтеву наводи и то да из чињеничног описа дела не произлази да је окривљени започео радњу извршења предметног кривичног дела односно одузимање туђе покретне ствари, с обзиром на то да од стране оштећених није виђен да одузима нафту из резервоара камиона, а чињеница што је затечен у кругу фабрике, према ставу браниоца, не указује да се у његовим радњама стичу законска обележја кривичног дела тешка крађа у покушају.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

По налажењу овога суда у чињеничном опису радње извршења окривљеног датог у изреци првостепене пресуде назначене су све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то, како објективне које се односе на радњу извршења која се у конкретном случају састоји у покушају одузимања обијањем туђе покретне ствари – нафте из резервоара камиона на тај начин што је окривљени подесним алатом исекао жичану ограду и обијањем доспео у круг оштећеног предузећа а затим употребом подесног алата – шрафцигера насилно уклонио закључан чеп резервоара за гориво са камиона оштећеног, али је у довршењу дела спречен наиласком оштећених, тако и субјективне

околности које се тичу урачунљивости и умишљаја који обухвата намеру окривљеног да присвајањем туђе покретне ствари прибави себи противправну имовинску корист у већој вредности. По оцени овога суда, из изнетог произлази, а насупрот наводима захтева, да је обијање затвореног простора као начин извршења радње предметног кривичног дела јасно одређен у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде, а то што није наведено којим подесним алатом је исечена жичана ограда не указује да у радњама окривљеног нема законских обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ.

Надаље, у ситуацији када је окривљени предузео радњу обијања затвореног простора и напустио лице места услед наиласка оштећеног поступајући у намери да одузимањем и присвајањем туђе покретне ствари прибави себи противправну имовинску корист, како је то описано у чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде, у радњама окривљеног су по оцени овога суда, насупрот наводима захтева, остварена законска обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, без обзира што окривљени није засновао притежање на туђој покретној ствари.

Из изнетих разлога, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на непостојање објективних законских обележја предметног кривичног дела и да је правноснажна пресуда донета уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева да нема доказа на основу којих би се утврдило да је управо окривљени исекао жичану ограду, јер га нико од сведока није непосредно опазио нити је код њега пронађен било какав подесан алат за ту намену, и да је нејасно на основу чега је суд утврдио да је окривљени употребом шрафцигера насилно уклонио чеп резервоара камиона, с обзиром на то да из исказа сведока и одбране окривљеног јасно произлази да код окривљеног није пронађен шрафцигер од стране полиције или оштећених, по оцени овога суда бранилац окривљеног цени изведене доказе и таквом оценом чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди указујући на повреду члана 440. ЗКП.

Према наводима захтева, апелациони суд је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни а да при томе није имао у виду све чињенице и околности које утичу на изрицање казне (старост учиниоца и др.), којим наводима се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, учињену од стране другостепеног суда.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић